

Poetului

SAlecsandru

Poete, când spre luna plină
Îți zboară gândul pățimaș,
Când adăpat de-a ei lumină
Cânți vesel ca un greieraș,

Când peste zări nemărginite
Ai tot zbura cu-aripi de stea
Și spre pierdutele iubite
Bărcuța vieții te-ar purta,

Gândește-te la ce-i sub tine,
Gândește-te că ești pământ,
Gândește-te că sunt lumina
Ce mor în tine tot arzând.

Fii flacăra strălucitoare!
Aruncă jerbe-n lumea rea
Și stai măreț sub mândrul soare
Și fii senin când vei pleca.

Să ai în tine doar iubire
De tot ce mișcă,-n Univers
Să fii cinstit, să nu te mire
Că faci din frumusețe vers.